

Na saneh.

Šola je minila,
tri-li-li,
zdaj pa le po snegu,
na sani!

Torbica poskoči
z dečkom — hop —
Jožek pade nanjo
kakor snop.

Torbica na kosce
se zdrobi —
kam bo jutri pisal
u in i?

S solzami se Jošku
orosi oko —
tablica nikoli
cela več ne bo! . . .

Fr. Ločniškar.

Pozimi.

Burja tuli, pada sneg,
vse je belo: dol in breg.
Jazbec v rov tam v lesu plane,
stisnjen v kot se več ne gane;
tudi medved kosmatin
gleda zimo iz globin —
in nazaj v brlog se vrne,
dremlje in se ne obrne:
tam vso dolgo zimo spi,
sanja preživle dni . . .
Ptički drobni, kar jih je,

zime plahi se boje . . .
Le košatorep lisjak
gre na lov, ko pade mrak —
Tiho, tiho prav počasi
jo zavije proti vasi,
tam, kjer kure in kokot
stiskajo se pod perot,
tja mu tiho gre korak,
v kurnik splazi se lisjak — —
Pes zalaja: hov, hov, hov —
s putko gre lisjak domov!

Fran Žgur.

